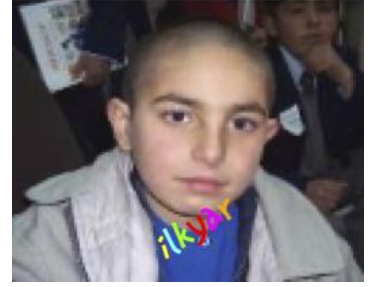

ANNEYİ BEKLERKEN

Zeynep BASSA

“Hiç çocukken sen de anneni bekledin mi abla?
Ben her pazar sabahı bekliyorum annemi, gelecek diye...
Ve ona hep sormak istiyorum,
‘Ben neden buradayım?
Neden senin yanında değilim?’ diye.”

“Keşke bu pazar sabahı da biraz seninle birlikte olabilseydim
anne... Senin kokunu hissederek, senin yanında, senin sıcaklığıyla kalabilseydim...
Neden burada senden uzaktayım anne?
Bana ‘Sen büyüksün, sen akıllısın,’ diyorsun, ama değilim anne,
sen öyle söylüyorsun diye öyle olmaya çalışıyorum ama ne kadar zor biliyor musun?
Bazen seni düşünmemeye, unutmaya çalışıyorum, buradaki arkadaşlarım,
‘aklına getirmezsene, özlemezsin,’ diyorlar ama başaramıyorum anne,
seni aklıma getirmemeye çalışıyorum ama olmuyor işte”.

“Bu pazar geleceğini söylemiştin bana,
bir haftadır sana nasıl sarılacağımı düşünmekten uyuyamadım
anne. Sabah erkenden kalktım, kapının önünde seni beklemeye
başladım. Canım kahvaltı etmek bile istemedi, belki o sırada
gelirsin de beni göremezsene diye...”

“Sabahleyin buraya İlkyar’dan ablalarla, abiler geldiler.
Ben ablalardan biriyle tanıştım,
tüm günü onunla birlikte geçirdik, hiç yanından ayrılmadım.
Bak sana onunla nasıl tanıştığımızı da anlatayım...
Sabah uyanıp giyindikten sonra doğruca kapıya sana bakmaya
gitmiştim. Ben seni beklerken Utku yanıma geldi, ‘Hadi kahvaltı
edelim,’ diye zorla beni yemekhaneye götürdü. Tam biz
Utku’yla her zamanki gibi aynı tepside yumurtalarımızı ezip
yemeye başlamışken, bu abla da gelip yanımıza oturdu.
Biliyorsun ya, Utku hala en yakın arkadaşım.
Ablaya annelerimizin de arkadaş olduğunu anlattım.

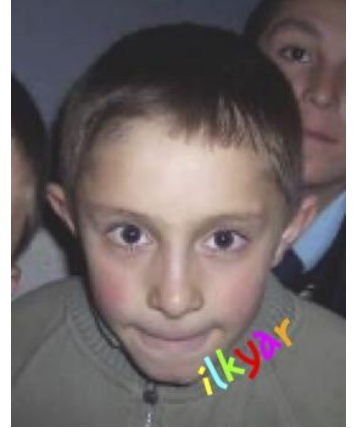
Utku’yla aynı yatakhane de kaldığımızı söyledim.
Sonra yanımıza Utku’nun abisi Tufan geldi.
Tufan’ı tanırısın, çok sessiz, hep gülüyor
ama nedense gözleri hep ıslak, sanki ağlıyor gibi bakıyor.
Kahvaltı ederken abla hepimize, teker teker,
okulu bitirince hangi mesleği seçeceğimizi sordu.

ANNEYİ BEKLERKEN

Zeynep BASSA

Ben askeri doktor olacağımı söyledim.
Sen de biliyorsun ya, hatta benimle gurur da duyuyorsun değil mi?
'Sen benim gibi orada burada garsonluk yapma, iyi ve saygın bir meslek sahibi ol' diye hep söylersin bana.
Babamın bizi bırakıp çok uzaklara gittiğini de anlattım.
Sahi, babam bizi niye bıraktı anne?
Biliyorum, küçüktüm ama hala hatırlıyorum,
haftada üç kez kavga ederdiniz,
ben de hep kulaklarımı tıkayıp bir köşeye saklanırdım.
Neyse ki babam uzaklarda şimdi, yoksa belki de Utku'nun babasının annesini dövdüğü gibi o da seni döverdi.
Utku'nun abisi Tufan büyüyünce polis olacakmış.
İlkyardan gelen abla 'Neden' diye sorunca
'Babamı öldürmek için' dedi.
Hani annesini çok dövüyordu ya, onun için öldürmek istiyormuş babasını. Ama onun babası çok içki içiyormuş.
İçki içip annesini dövüyormuş.
Ben dedim ki, 'Benim babam sadece bazen bira içiyordu'."

"Demin sana nasıl tanıştığımı anlattığım ablayla sık sık kapıya gittik, sen gelmiş misin diye bakmaya.
Ona sen geldiğinde oturacağımız koltukları bile gösterdim.
Koltuklarda senin kokunu duyar gibi oluyorum anne.
Ablaya da hep senden bahsettim,
seni ne kadar çok sevdiğimi o da biliyor artık.
'Belki bir işi çıkmıştır da ondan gelememiştir, üzülme,' dedi abla bana.
Gerçekten işin mi çıktı anne?
Yoksa bana kızdın da ondan mı gelmedin?
Ben seni üzecek birşey yapmadım değil mi?
Bana kızmadın değil mi anne?
Haftaya gelir misin anne?
Seni çok seviyorum anne..."

"Edebiyat etkinliğinde herkes bir öykü yazdı.
Öykü şöyle başlıyor,

ANNEYİ BEKLERKEN

Zeynep BASSA

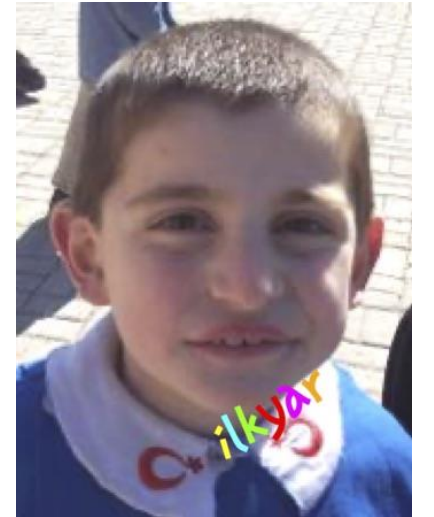
küçük bir çocuk birgün yolda yürürken bir değnek buluyor. Eğilip değneği yerden alıyor ve oynamaya başlıyor. Oynarken bir de bakıyor ki, değnek tılsımlı değil miymiş? Eğer değneği üç defa havada sallarsa, hemen bir dileği gerçekleşiyor... Öykünün gerisini kendimiz tamamladık. Herkes kendisini çocuğun yerine koyup bir şeyler istedi. Kimi güzel giysiler, kimi çok para istedi. Sinemaya bile gitmek isteyenler oldu, hele bir tanesi 'Kurtlar Vadisi'ndeki gibi mafya olmak istedi. Abla 'Neden,' diye sorduğunda, 'O zaman güçlü olurum, param olur, her istediğimi yaparım, şimdiki gibi sürünmem,' dedi. Sıra bana geldiğinde, ben sadece senin yanında olmak istediğimi söyledim. Senden ayrı kalmak istemiyorum anne..."

"Dün arkadaşım Ali annesiyle telefonla konuştu, annesi ancak yaz tatilinde gelebileceğini söyledi. Ali çok ağladı, yaz tatiline daha çok uzun zaman var diye. Ama ben yaz tatilinden önce seni görebileceğim değil mi anne?"

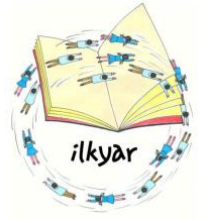
"Sınıftaki arkadaşlarım abla konuşurken çok şımarıldılar, onu dinlemediler, gürültü yaptılar. Abla da sustu ve onları seyretmeye başladı. Ben sanki onun yüzünü biraz üzgün görünce, hemen yanına gidip sordum 'ben seni üzmedim değil mi abla?' diye. Hep düşünüyorum acaba ben seni üzdüm de sen ondan mı uzaklara gittin diye?"

"Daha sonra abla ikinci sınıftakilerle birlikte bir temsil hazırladı. Tabii ben daha büyük sınıfta olduğum için katılamadım ama abla bana, 'İstersen sen de bana yardım et' dedi. Ben de yardım ettim, tenefüslerde hep birlikte çalıştık. Ben onlardan büyük olduğum için temsilde ne söyleyeceklerini öğretmeye çalıştım.

ANNEYİ BEKLERKEN

Zeynep BASSA

Utku kral oldu.

Başına kral tacı taktılar, pelerini de vardı, elinde de asası.

Çok güzel oldu.

Ben de o giysileri giyip kral olmak isterdim ama gerçek bir kral.

O zaman senin çalışmana hiç izin vermezdim,
seni hep yanımda oturturdum...”

“Akşama doğru ablalar ve abiler bizden ayrılıp yola çıktılar.

Herkes çok ağladı,

‘N’olur gitmeyin, hep burada bizimle kalın,’ dediler.

Ben de çok üzüldüm, gitmelerini istemedim ama hiç ağlamadım.

Sen bana öyle söylemiştin ya, ‘

Eğer arkamdan ağlarsan o zaman gelemem belki,’ diye,

ben de o yüzden hiç ağlamadım...”

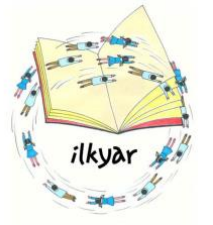
“Haftaya pazara gelirsin değil mi anne?”

Zeynep Bassa

Yazar

www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr

NASIL DESTEK OLABİLİRSİNİZ:

İş Bankası üzerinden kredi kartınızla güvenle bağış yapabilirsiniz:
ilkyar.org.tr/nasilyardimerim/kredikarti

İLKİYAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için **kitaplık kurulmasını desteklemek**, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

İş Bankası/ODTÜ – IBAN:	TRY	TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
İş Bankası/ODTÜ – IBAN:	EUR	TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
İş Bankası/ODTÜ – IBAN:	USD	TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Garanti Bankası/Boğaziçi Üni. – IBAN:	TRY	TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
Bağış Açıklaması:		Ad Soyad - e-posta ya da cep telefon

ABD'den bağışlarımızı BTF ve TPF aracılığı ile topluyoruz.

Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor.

BTF: <https://bridge2turkiye.wufoo.com/forms/btf-friends-of-ilkyar-donation/>

TPF Bir defalık veya düzenli bağış için: <https://donate.tpfund.org/campaign/ilkyar-matchingcampaign2020/c319736>

E-postalarınızda ilkyar.org.tr adresine bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak tanınırlığı arttırabilirsiniz.

Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (ilkyar.yonetim@gmail.com) göndererek izlenimlere üye olmalarını sağlayabilirsiniz.

Bu **izlenimlerde** ve ilkyar.org.tr altındaki görsel malzeme izinsiz kullanılamaz. Göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz